

NE GÜZELSİN BOĞAZIÇI

İsmail ÖZMEL

İnsan durak, yollar zaman
Millet baki, cennet vatan
Sevda akar boğazlardan.
Adım adım ayak ile
Yudum yudum bardak ile
Ne güzelsin Boğaziçi.

Tarih deniz, insan balık
Martı rüzgâr, gönül kayak
Köpük sarhoş, dalga ayık.
Selâm veren eller ile
Sözü tatlı diller ile
Ne güzelsin Boğaziçi.

Gönüllerden dudaklara
Kıyılardan uzaklara
Miras kaldı çocuklara.
Çınardaki yaprak ile
Çevrendeki toprak ile
Ne güzelsin Boğaziçi.

Boğaz rüzgâr, köprü kanat
Kız kulesi şahlanan at.
İstanbul hâ, ruh ve sanat.
Eyüp'teki toprak ile
Yelkendeki bayrak ile
Ne güzelsin Boğaziçi.

HAKKIMI HELAL ETTİM

Harika UFUK

En kötü günlerimde asla yanımda yoktun
Uzakta durdun ama hakkımı helâl ettim.
Bazen iğneli fıçı, bazen zehirli oktun
Sırtımdan vurdun ama hakkımı helâl ettim.

El âlemlerle bir oldun, beni yalnız bıraktın
Benden başka herkese sel gibi cömert aktın
Esaret halkasını sanki boynuma taktın
Boş hesap sordun ama hakkımı helâl ettim.

Sevda masallarıyla, yalanlarla avuttun
Verdiğin pek çok sözü yuttun, beni uyuttun
Önümde diz çöktüğün günlerini unuttun
Kalbimi kırdın ama hakkımı helâl ettim.

Eskiden senin için sadece hayal, düştüm
İç yüzünü anladım, yazdan kışa dönüştüm
Kanatlarımı kırdın, zirveden yere düştüm
Dertle yoğurdun ama hakkımı helâl ettim.

Hayat; çalıyla dolu, karanlık, sarp bir yokuş
Hayallerim ölmeden tünedi hain baykuş
Sen akbaba olmuşsun, yüreğim çırpınan kuş
Pusular kurdun ama hakkımı helâl ettim.

Harika mutluluğu ömür boyu dilerdim
Kanlı gözyaşlarımı ellerimle silerdim
Bazı günler öfkeyle dişlerimi bilerdim
Çok üzdün, yordun ama hakkımı helâl ettim.